KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 16.5.2006
COM(2006) 203 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

o uporabi Odločbe Sveta št. 2001/470/ES o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah

{SEC(2006) 579}

1. OZADJE

To poročilo Komisije je pripravljeno v skladu s členom 19 Odločbe Sveta št. 2001/470/ES z dne 28. maja 2001 (v nadaljnjem besedilu „Odločba“) o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah[1] (v nadaljnjem besedilu „mreža“). Na spletu[2] je na voljo študija o delovanju mreže, ki jo je naročila Komisija. Priloga k temu poročilu vsebuje podatke o njenem delovanju.

V Dunajskem akcijskem načrtu iz decembra 1998[3] je bila izražena želja po ustanovitvi civilne pravosodne mreže po vzoru kazenske mreže, medtem ko je Evropski svet v Tampereju leta 1999 zahteval od Komisije, da vzpostavi „lahko dostopen informacijski sistem, ki ga bo vzdrževalo in posodabljalo omrežje pristojnih nacionalnih organov“.

Komisija se je odločila, da ti dve nalogi združi v eno samo pobudo. Odločba Sveta o ustanovitvi Evropske pravosodne mreže, sprejeta manj kot eno leto po predlogu Komisije, se je začela uporabljati 1. decembra 2002.

2. ZNAČILNOSTI IN DELOVANJE MREŽE

2.1. Kontaktne točke mreže

Mreža je oktobra 2005 združevala 424 članov, ki se delijo na štiri kategorije:

a) kontaktne točke (93 članov);

b) osrednji organi, določeni v aktih Skupnosti in mednarodnih sporazumih (159 članov);

c) sodniki za zvezo (13 članov);

d) vsi drugi pravosodni ali upravni organi z nalogami za pravosodno sodelovanje (159 članov).

Podatki o kontaktnih točkah so bili razširjeni v vsaki državi članici leta 2003 in 2005 z informativnimi zloženkami, ki jih je izdala Komisija. Učinkovitost razdeljevanja na sodiščih se je po državah članicah vseeno precej razlikovala.

Odločba določa, da države članice določijo eno samo kontaktno točko. Kljub temu jim je dovoljeno, da jih določijo več, vendar v omejenem številu.

Za 24 držav članic je bilo določenih 93 kontaktnih točk, v povprečju 3,8 na državo. Države članice so tako določile med 2 in 5 kontaktnih točk, ena država članica jih je določila 9 (Grčija) in druga 17 (Nemčija). Kadar država članica določi več kontaktnih točk, mora med njimi zagotoviti usklajenost.

---

1 UL L 174, 27.6.2001, str. 25.
2 http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/doc_civil_intro_en.htm
3 UL C 19, 23.1.1999, str. 1.

Vse kontaktne točke so opremljene s sodobnimi komunikacijskimi sredstvi, vendar imajo le redko zadostno število osebja. Razen tega lahko samo nekatere kontaktne točke uporabljajo intranet s sodstvom in so uspele oblikovati strani za mrežo na nacionalnem spletišču. Iz različnih razlogov, ki so pogosto povezani z organizacijo pravosodja, kontaktne točke nimajo vedno možnosti neposrednega komuniciranja s sodniki.

Manj kot deset držav članic je z določitvijo članov mreže na podlagi člena 2(1)(d) oblikovalo nacionalne podmreže. Komisija je ugotovila, da je bilo razširjanje podatkov na sodiščih in združenjih lokalnega sodstva o dejavnostih mreže boljše v državah, ki so imele takšne nacionalne mreže.

Nekatere kontaktne točke združujejo svoje naloge, bodisi z nalogami prej omenjenih osrednjih organov (najmanj 8 od 24) bodisi z drugimi nalogami na ravni osrednjega pravosodja, zaradi česar prav tako zastopajo svojo državo članico na pogajanjih v delovnih skupinah Sveta. Nekatere kontaktne točke so tako samo delno oziroma v nekaterih primerih zelo redko na razpolago mreži. Poleg tega jim potrebna pomoč s strani drugih organov pristojnih ministrstev ni bila enako zagotovljena.

Ocena delovanja mreže, ki jo je izvedla Komisija, ki so se ji člani mreže v veliki meri pridružili, je razkrila, da je bila učinkovitost mreže pri uresničevanju njenih nalog v veliki meri odvisna od omejenih zmožnosti izvrševanja nalog s strani njenih kontaktnih točk in da je treba te zmožnosti okrepiti.

2.2. Srečanja mreže

Komisija zagotovi organizacijo in tajniške storitve ter predseduje srečanjem.

Komisija je v letu 2002 organizirala tri pripravljalna srečanja, da bi zagotovila operativnost mreže na datum začetka uporabe Odločbe Sveta, 2. decembra 2002. Tako je mreža lahko imela svoje otvoritveno srečanje 4. decembra 2002.

V skladu z Odločbo imajo kontaktne točke srečanja najmanj enkrat na pol leta. V letih 2003 in 2004 so se srečale štirikrat na leto in petkrat v letu 2005. Med 11. februarjem 2003 in 15. novembrom 2005 je tako potekalo štirinajst srečanj kontaktnih točk.

Stopnja udeležbe na srečanjih kontaktnih točk mreže se je ustalila na srednji ravni, kar je povprečno dva prisotna predstavnika od štirih možnih na 8 srečanjih kontaktnih točk med junijem 2004 in septembrom 2005.

Prvo letno srečanje, ki je bilo odprto za vse člane in organizirano decembra 2002, je bilo delno posvečeno vzpostavitvi mreže. Drugo letno srečanje, ki je potekalo 15. in 16. januarja 2004, je bilo posvečeno prvi bilanci enega leta sodelovanja v mreži. Tretje letno srečanje članov mreže je bilo prvič organizirano v državi članici, in sicer v Madridu 13. in 14. decembra 2004, na povabilo Generalnega sveta španske sodne oblasti. To srečanje je omogočilo ponovno razpravo v okviru okrogle mize o izboljšanju delovanja mreže.

Na pobudo služb Komisije in v skladu s temi premisleki je mreža leta 2004 izdelala „*Smernice za delovanje Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah*“, ki zlasti zahtevajo, da države članice mreži dodelijo zadostna sredstva, ki ji bodo omogočila uspešno soočanje s svojimi pristojnostmi. Britansko predsedstvo je na podlagi zahteve Komisije, ki je izražala željo članov mreže, organiziralo razpravo o vlogi mreže v službi javnosti med neformalnim srečanjem ministrov za pravosodje septembra 2005 v Newcastlu.

2.3. Komuniciranje v mreži

Mreža ima zaupni sistem izmenjave podatkov med svojimi člani, intranet „CIRCA“, s katerim upravlja Komisija.

Odločeno je bilo, da kontaktne točke sporočijo Komisiji podatke o teh izmenjavah pravosodnega sodelovanja. Za leti 2003 in 2004 je Komisija lahko zabeležila 363 zaprosil za pravosodno sodelovanje, ki so jih prejele kontaktne točke mreže in so vključevala 7 zaprošenih držav in 15 držav prosilk, vendar so v večini primerov zadevala samo 3 ali 4 države članice (70 % primerov je zadevalo samo 2 državi). Te številke kažejo, da obseg izmenjav znotraj mreže ostaja še vedno relativno majhen.

Junija 2005 je Komisija kontaktnim točkam mreže dala na razpolago informacijsko orodje, katerega uporaba je bolj prijazna, to je spletno zbirko podatkov „register (Registre)“. Vendar je 1. novembra 2005 samo 8 držav članic že uporabljalo register, medtem ko je bilo zabeleženih samo 115 novih primerov.

2.4. Spletišče mreže

Odločba prav tako poverja mreži nalogo, da pospešuje podatke o pravosodju, zlasti zaradi postopne vzpostavitve in posodabljanja informacijskega sistema, ki je namenjen tako splošni javnosti kot strokovnjakom. Spletišče je bilo prav tako pripravljeno pred začetkom uporabe Odločbe, kar je omogočilo njegovo spletno delovanje od marca 2003.

S tem spletiščem upravlja Komisija, gosti pa ga na svojem spletišču Europa na naslednjem naslovu:

http://europa.eu.int/civiljustice

Za 18 pravnih tem, ki so obravnavane na tem spletišču, je Komisija pripravila strani s splošnimi informacijami, strani o pravu Skupnosti in o mednarodnem pravu ter splošno strukturo nacionalnih listov. Srečanja kontaktnih točk v letih 2003 in 2004 so bila v veliki meri posvečena razpravam o strukturi informativnih listov o nacionalnem pravu, ki so jih države članice naknadno pripravile po skupnem vzorcu.

Na spletišču je povezava z drugim informacijskim orodjem, ki ga je razvila Komisija in dopolnjuje spletišče, to je **Evropski pravosodni atlas**, ki omogoča olajšan dostop do podatkov o sodiščih in organih, pristojnih za izvajanje različnih instrumentov Skupnosti (prenos pravosodnih listin, izvajanje dokazov v tujini, pravna pomoč itd.) v državah članicah. Prav tako vsebuje različne obrazce iz aktov Skupnosti in omogoča njihovo spletno izpolnjevanje in posredovanje.

S pomočjo mreže je Komisija razvila orodja za promocijo spletišča. V letu 2003 je bilo v Uniji razdeljenih več kot 500 000 izvodov brošure z naslovom „Civilno sodstvo na dosegu roke“, namenjene splošni javnosti. Večjezični plakat, ki opozarja na naslov spletišča mreže, je bil v 3 865 izvodih izobešen na javnih mestih v vseh državah članicah. Ti materiali so bili prevedeni in razdeljeni v novih državah članicah. V okviru Evropskega dneva civilnega sodstva, ki sta ga zasnovala Komisija in Svet Evrope, je mreža od oktobra 2003 aktivno sodelovala pri ukrepih obveščanja in ozaveščanja o delovanju civilnega sodstva, ki so bili organizirani v državah članicah.

3. CILJI MREŽE

Odločba o mreži ima tri temeljne cilje:

– izboljšanje in pospeševanje pravosodnega sodelovanja v civilnih in gospodarskih zadevah med državami članicami na vseh področjih;

– izboljšanje učinkovite in praktične uporabe veljavnih instrumentov ali konvencij Skupnosti med dvema ali več državami članicami;

– spodbujanje učinkovitega dostopa državljanov do sodišča.

3.1. Izboljšanje pravosodnega sodelovanja

Komisija na podlagi informacij, ki jih je prejela, ocenjuje, da je uporaba Odločbe na splošno izboljšala in pospešila pravosodno sodelovanje med državami članicami. Mreža je olajšala pravosodno sodelovanje med sodišči Unije in skrajšala trajanje obravnavanja zahtev s posredovanjem sistema neposrednih stikov med kontaktnimi točkami. Poleg tega se zdi, da ima mreža znaten vpliv na reševanje nerešenih vlog za pravno pomoč.

Drugače bi morala imeti mreža ob upoštevanju usklajevanja kolizijskih pravil v Uniji, ki pravkar poteka, bistveno vlogo glede pomoči pri uporabi prava druge države članice s strani sodišč v državah članicah.

Ocena delovanja mreže je kljub temu razkrila pomanjkljivosti, zlasti glede sredstev, ki so na razpolago kontaktnim točkam. Pokazalo se je, da je učinkovitost mreže pri uresničevanju njenih nalog v veliki meri odvisna od še vedno omejenih zmožnosti, ki jih imajo njene kontaktne točke glede izvrševanja nalog, in da je treba njene zmožnosti okrepiti.

3.2. Učinkovita in praktična uporaba instrumentov Skupnosti

Ena od bistvenih nalog mreže je spodbuditi pravilno uporabo instrumentov Skupnosti. Med tremi letnimi srečanji mreže so se razprave v prisotnosti ljudi iz pravne prakse in strokovnjakov glede letne teme razprave nanašale zlasti na prve izkušnje pri uporabi uredb o pošiljanju sodnih in zunajsodnih pisanj[4], o koordiniranju postopkov v primeru insolventnosti v Evropski uniji[5] in o uporabi Uredbe o pridobivanju dokazov v državah članicah[6].

---

[4] Uredba Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah; UL L 160, 30.6.2000, str. 37.

[5] Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti.

Poleg tega so bila srečanja kontaktnih točk posvečena razpravi in dokončanju dveh praktičnih vodnikov, ki ju je pripravila Komisija s pomočjo neodvisnih strokovnjakov in sta namenjena sodnikom in drugim, ki se ukvarjajo s pravom v Uniji. Ta vodnika zadevata novo uredbo „Bruselj II“ o starševski odgovornosti[7] in prej omenjeno uredbo o pridobivanju dokazov in sta na voljo na spletišču mreže (prvi je bil izdan tudi v tiskani obliki v obliki brošure).

Za izboljšanje pravosodnega sodelovanja in učinkovite uporabe instrumentov Skupnosti bo v prihodnosti treba še naprej ponovno napotiti sodišča na mrežo, ki vsebuje informacije o težavah pri uporabi, s katerimi so se srečala v konkretnih primerih, ter usmeriti delo mreže in zlasti srečanja kontaktnih točk na analizo teh konkretnih primerov, da bi se ugotovile najboljše prakse.

Mrežo bi bilo torej treba uporabiti kot „stalni debatni forum“ o konkretni uporabi pravnega reda Skupnosti na področju civilnega sodstva. Vloga mreže na področju razširjanja informacij na sodiščih je dejansko bistvenega pomena, vendar je prav tako bistveno zagotoviti, da lahko informacije o težavah pri obravnavanju konkretnih primerov usmerijo sodišča na kontaktne točke. Ugotovimo lahko, da položaj na teh področjih še zdaleč ni zadovoljujoč.

3.3. Pospeševanje pretoka informacij o civilnem sodstvu

Eden od ciljev mreže je bil priprava in posodabljanje informacij o pravosodnem sodelovanju v civilnih in gospodarskih zadevah ter pravnih sistemih držav članic v informacijskem sistemu, dostopnem na spletu.

Spletišče mreže je bilo vzpostavljeno marca 2003 in v 20 jezikih Skupnosti javnosti ponuja že več kot 2 000 strani o 18 temah, ki zadevajo vsakodnevno življenje državljanov in dejavnosti podjetij. To spletišče je od julija do novembra 2005 obiskalo povprečno 100 000 obiskovalcev na mesec, kar že pomeni nedvomen uspeh.

EIA (European Information Association – http://www.eia.org.uk) je spletišču mreže podelila nagrado „Award 2003 for excellence in European information provision (electronic sources category)“.

Spletišče mreže, ki je na voljo javnosti, je bilo ocenjeno kot lahko dostopno in uporabniku prijazno, preko katerega je možen dostop do pravnih informacij, ki bi jih bilo drugače zelo težko pridobiti. Različni uporabniki so informacije, ki so na voljo, ocenili kot kakovostne, uporabne, relativno popolne in redno posodabljane.

Vendar so številne kontaktne točke naletele na težave pri zagotavljanju nacionalnih tematskih listov v določenih rokih, kar je povzročilo zamude pri spletni postavitvi teh listov. Do danes Komisija še ni prejela vseh nacionalnih tematskih listov. Po drugi strani Komisija ni mogla zagotoviti hitrega prevoda vseh strani v 20 uradnih jezikov Unije.

---

6 Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah.

7 Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000; Praktični vodnik je na voljo na naslednji povezavi: http://europa.eu.int/comm/justice_home/ejn/parental_resp/parental_resp_ec_vdm_fr_rev.pdf

4. POSEBNA VPRAŠANJA IZ ČLENA 19 ODLOČBE

4.1. Neposredni javni dostop do mreže

Članom mreže se na splošno zdi prezgodaj za neposredni javni dostop do kontaktnih točk mreže, dokler sredstva, ki so jih članom dale na razpolago države članice, ne bodo znatno okrepljena.

Vendar nekatere kontaktne točke mreže že odgovarjajo na določene zahteve javnosti. Postopno odpiranje v določenem obsegu mreže javnosti se zdi nujno potrebno za dejansko okrepitev dostopa državljanov do sodišča.

Treba bi bilo premisliti o pravilih neposrednega javnega dostopa do kontaktnih točk mreže s spletnimi komunikacijskimi sredstvi, pri čemer bi za osnovo lahko na primer uporabili najboljše veljavne prakse na področju reševanja sporov na notranjem trgu (omrežje SOLVIT[8]).

4.2. Dostop pravnih poklicev do mreže

Odločba določa, da so kontaktne točke mreže neposredno na voljo samo pravosodnim in upravnim organom držav članic. Vprašanja morebitnega neposrednega dostopa drugih, ki se ukvarjajo s pravom, do kontaktnih točk mreže ter vprašanje vključitve pravnih poklicev v njihove dejavnosti so bila predmet razprave kontaktnih točk mreže v letu 2005.

Izraženi so bili pomisleki glede negativnega vpliva takšnega odpiranja na omejena sredstva kontaktnih točk mreže in glede etičnih vprašanj, ki se postavljajo, ker morajo stranke za pridobivanje informacij, ki jih kontaktne točke nudijo zastonj, zasebnikom, ki se ukvarjajo s pravom, plačevati. Nasprotno je bila priporočena priprava ukrepov obveščanja za te poklice o obstoju in možnostih posredovanja mreže, priprava izmenjav (skupne konference, povabilo na letno srečanje mreže itd.) ter spodbujanje uporabe spletišča mreže za vse, ki se ukvarjajo s pravom.

Vendar pa so bili člani mreže bolj privrženi odpiranju mreže za pravne poklice, na primer tako, da se njihovim predstavniškim organom omogoči neposreden dostop do kontaktnih točk mreže. Komisija dejansko opaža, da nekatere kontaktne točke že odgovarjajo na njihova zaprosila za podatke, medtem ko je ena država članica (Češka) celo imenovala državnega odvetnika kot člana mreže na podlagi člena 2(1)(d) Odločbe. Nekatere države članice so za osrednje organe (in torej člane mreže) v okviru določenih instrumentov prav tako imenovale nacionalne zbornice sodnih izvršiteljev ali notarske svete.

Ker je potek civilnega postopka v veliki meri odvisen od strank, so različni pravni poklici dejansko bistvenega pomena za pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah v Evropi in bo ta njihova vloga čedalje pomembnejša zaradi predvidenega sprejetja novih instrumentov Skupnosti, kot je na primer uredba o evropskem plačilnem nalogu ali uredba o „sporih majhne vrednosti“.

---

[8] SOLVIT je omrežje za elektronsko reševanje problemov, ki nastanejo zaradi napačne uporabe prava s strani organov javne uprave na področju notranjega trga, ki ga je vzpostavila Komisija. V vsaki državi članici obstaja center SOLVIT, katerega naloga je brezplačno zagotavljanje rešitev za te konkretne probleme v roku deset tednov (http://europa.eu.int/solvit/site/index.htm).

Komisija torej meni, da bi bilo postopno odpiranje mreže pravnim poklicem bistveni cilj za mrežo v okviru uresničitve njenih nalog v evropskem območju pravice. Med drugim bi bilo treba premisliti o možnih načinih sofinanciranja dejavnosti mreže s strani teh pravnih poklicev.

4.3. Sodelovanje z mrežo Evropskih potrošniških centrov („ECC-Net“)

Člen 19 Odločbe določa, da poročilo obravnava vprašanje sodelovanja z vseskupnostno mrežo za izvensodno reševanje potrošniških sporov (EEJ.NET). Mreža ECC-Net („Evropski potrošniški centri“) je bila vzpostavljena na začetku leta 2005 z združitvijo starih „Euroguichets“, ki so zagotavljali informacije in pomoč v primerih čezmejnih potrošniških težav, ter Evropske izvensodne mreže (EEJ.NET). Mreža EEJ-NET je bila neposredno dostopna javnosti in je bila namenjena konkretnemu obravnavanju pritožb potrošnikov, in sicer ne preko sodišča, da bi jim omogočila dostop do sistemov izvensodnega poravnavanja sporov, ki obstajajo v drugih državah članicah. Cilj ustanovitve mreže ECC-Net je poenostavitev položaja, tako da bi potrošnikom omogočila neposredno pridobivanje informacij in pomoči pri eni sami kontaktni točki v vsaki državi članici[9].

V letu 2004 so se stiki med mrežo in staro mrežo EEJ-NET odvijali tako na ravni Skupnosti kot v državah članicah na pobudo določenih kontaktnih točk.

Sodelovanje med mrežama bi bilo treba bolje izkoristiti, na primer tako, da bi se lahko, če zadevni potrošnik to želi, za spor, ki ga ni bilo mogoče rešiti v okviru mreže ECC-Net, uporabila konkretna pomoč pravosodne mreže, da se olajša sprožitev sodnega postopka na sodišču, na primer v okviru uporabe prihodnjega evropskega sodnega postopka v „sporih majhne vrednosti“.

4.4. Odnosi med različnimi člani mreže

Komisija poleg tega ugotavlja, da je bilo sodelovanje med različnimi člani mreže znotraj vsake države ocenjeno kot šibko. O vprašanju odnosov med različnimi sestavnimi deli se je v mreži dolgo razpravljalo in pripravljenih je bilo več priporočil za razvoj pravega sodelovanja med samimi osrednjimi organi, med temi organi in kontaktnimi točkami ter med kontaktnimi točkami in lokalnimi sodniki. Mreža je zlasti priporočila, da se v vsaki državi članici določi glavno kontaktno točko za izmenjavo informacij znotraj mreže in da se v primeru, da sodnik ni bil določen za kontaktno točko, za prvo kontaktno točko pri nacionalni kontaktni točki določi predstavnik sodstva.

Izkazalo se je, da je več držav članic za kontaktne točke določilo osrednji organ. Bistveni razlogi, ki so jih države članice izpostavile za utemeljitev takšnega združevanja nalog, so v glavnem izhajali iz skrbi, da se bodo sredstva izčrpala in da bodo v nekaterih primerih zaprosila za pravosodno sodelovanje relativno maloštevilna. Združevanje nalog kontaktnih točk mreže in osrednjih organov v državah članicah lahko povzroči težave. Priporočeno je bilo, da se vloge kontaktnih točk in osrednjih organov, opredeljene v členih 5 in 6 Odločbe, nadalje opredelijo in da se spodbudi dobre delovne odnose med njimi.

Kontaktne točke so med drugim hotele pripraviti informacije o dejavnosti mreže v državah članicah.

---

[9] Popoln opis dejavnosti mreže ECC-Net in seznam kontaktnih točk je na voljo na spletni strani: http://europa.eu.int/comm/consumers/redress/ecc_network/index_en.htm

Dejansko mreža kot poseben kraj za srečanja in izmenjavo izkušenj med njenimi člani seveda prispeva k povečanju medsebojnega zaupanja med sodniki v Evropi. Razen tega je bistvo instrumenta Skupnosti za olajšanje pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah in zato mora navezati odnose z drugimi evropskimi mrežami pravosodnih organizacij ali sodnikov, ki zasledujejo iste cilje, kot je na primer mreža predsednikov vrhovnih sodišč, evropska mreža vrhovnih sodišč in evropska mreža za pravno usposabljanje.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

Komisija ocenjuje, da je mreža na splošno dosegla zastavljene cilje. Vendar Komisija ugotavlja, da mreža še ni razvila vseh svojih zmožnosti. Zato mora imeti mreža potrebna sredstva za uresničitev svojih nalog, ki se bodo v prihodnjih letih pomnožile. Tako Komisija poudarja pomembnost mreže kot bistvenega orodja za uresničitev resničnega evropskega območja pravice.

Na podlagi zgornjih ugotovitev bi Komisija želela, da:

(1) vse glavne kontaktne točke držav članic svoje dejavnosti v celoti posvetijo mreži, države članice pa jim dodelijo pravice in sredstva, potrebna v ta namen;

(2) kadar glavna imenovana kontaktna točka ni sodnik, je sodnik avtomatično imenovan za podporno kontaktno točko;

(3) imajo lahko vse kontaktne točke dostop do intranetne mreže z nacionalnimi sodišči, da imajo posebne strani na nacionalnem spletišču pravosodja in se jim omogoči neposredno komuniciranje z vsakim lokalnim sodnikom; in

(4) se v vsaki državi članici določijo lokalni korespondenti kontaktnih točk na sodiščih;

(5) se posveti nadaljnja prizadevanja za dokončanje razvoja spletišča mreže glede vsebine in jezikov;

(6) se v vsaki državi članici pripravijo ukrepi obveščanja o dejavnostih mreže in instrumentih pravosodnega sodelovanja, namenjeni nacionalnim sodiščem;

(7) mreža nadaljuje s svojimi deli za pripravo praktičnih vodnikov ter s svojimi ukrepi obveščanja, vendar nadalje razvija svoje dejavnosti glede razprave o konkretnih primerih in širjenja dobrih praks, ki iz te razprave izhajajo;

(8) se v mreži oblikujejo spletne razpravne skupine;

(9) kontaktne točke postopno postanejo dosegljive za javnost z uporabo spletnih komunikacijskih načinov;

(10) se mreža postopno odpre za druge pravne strokovnjake, ki sodelujejo pri delovanju pravosodja; na primer, en predstavnik različnih zadevnih pravnih poklicev iz vsake države članice lahko vstopi v mrežo oziroma ima vsaj dostop do kontaktne točke;

(11) se lahko v okviru predhodnega priporočila oblikuje partnerstvo s pravnimi poklici glede delitve stroškov, ki bi zaradi tega odpiranja lahko nastali mreži;

(12) se razvije sodelovanje med pravosodno mrežo in mrežo „ECC-Net“ z namenom reševanja konkretnih primerov;

(13) se v državah članicah jasno ločijo naloge kontaktnih točk mreže in osrednjega organa ali sprejmejo ukrepi, da lahko kontaktne točke v celoti izvajajo svoja pooblastila;

(14) osrednji organi držav članic vzdržujejo redne stike s kontaktnimi točkami mreže, tako da določijo najmanjše število srečanj z njimi na leto;

(15) mreža vzdržuje stike z drugimi evropskimi mrežami pravosodnih organizacij in sodnikov, s katerimi prispeva k izboljšanju medsebojnega zaupanja.

****

Komisija predlaga, da od leta 2006 pripravlja dveletna poročila o dejavnostih mreže.